ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΧΩΛΟΙ

Στὸ προηγούμενον φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» ἀναφέραμε τοὺς διασήμους ἄνδρας τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν νεωτέρων χρονων οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὸ ἀτύχημα νὰ εἶνε μονόφθαλμοι. Θὰ παρηγορήσωμε σήμερα καὶ τοὺς χωλοὺς, ἀναφέροντες τοὺς διασήμους ὁμοιοπαθεῖς των κατὰ χρονολογικὴν σειράν.

Λοιπὸν, διάσημοι χωλοὶ ἀναφερόμενοι ὑπὸ τῆς ἱστορίας ὑπῆρξαν:

Ὁ Τυρταῖος, ὁ μέγας τῆς ἀρχαιότητος ποιητής.

Ὁ Ἀγησίλαος, ὁ ἔνδοξος βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς τῆς Σπάρτης.

Ὁ Αὔγουστος, ὁ μέγας αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης.

Ὁ Γεζεϊχος, ἡγεμὼν τῶν Βανδάλων.

Ὁ Τιμελάνγς, ὁ περιβόητος Μογγόλος κατακτητής.

Ὁ Κάρολος Β' τῆς Ἀνδεγαυίας, ἀνεψιὸς τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου καὶ κληρονόμος τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως.

Ὁ Ριχάρδος Γ', βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας (1352-1435), ὁ ὁποῖος ἦταν συγχρόνως καμπούρης καὶ χωλὸς, καὶ διεκρίνετο γιὰ τὴ θηριωδία τῆς ψυχῆς του. Ἐδολοφόνησε μάλιστα τὸν ἀνεψιό του Ἐδουάρδο τὸν Ε' γιὰ νὰ τοῦ ἁρπάξη τὸ θρόνο.

Ὁ Σαίξπηρος, ὁ μέγας τραγικὸς ποιητὴς τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος ὅμως, ὅπως λένε μερικοὶ ἱστορικοὶ, δὲν ἦ αν χωλὸς, ἀλλὰ δὲν εἶχε κανονικὸ βάδισμα.

Ὁ Βίρων, Γάλλος στρατάρχης ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Καρόλου τοῦ Θ'. Ἡ συνομολογηθεῖσα μάλιστα παρ' αὐτοῦ μετὰ τῶν διαμαρτυρομένων συνθήκη ὠνομάσθηκε, λόγῳ τοῦ παθήματός του, «Χωλὴ συνθήκη».

Ἡ Λαβαλλιὲρ, ἡ περίφημη εὐνοουμένη τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ, ἡ ὁποία γιὰ ν' ἀποκρύπτη τὴν ἐλαφρά της χωλότητα φοροῦσε παπούτσια μὲ ὑψηλὰ τακούνια.

Ὁ Ταλλεϋράνδος, ὁ περίφημος Γάλλος διπλωμάτης.

Ὁ Βύρων, ὁ ὁποῖος ἐλυπόταν ἐξαιρετικὰ γιὰ τὸ ἐλάττωμά του αὐτό. Λένε μιλιστα πὼς εἶπε κάποτε σ' ἕνα φίλο του:

«Ἂν κατὰ τοῦτο—καὶ ἔδειξε τὸ κεφάλι του—εἶμαι ἀνώτερος τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, κατὰ τοῦτο—καὶ ἔδειξε τὸ ποδι του—εἶμαι πολὺ κατώτερος ἀπ' αὐτούς».

Ὁ Βενιαμὶν Κωνστὰν, ὁ περίφημος Γάλλος συγγραφεύς.

Ὁ Βαλτὲρ Σκὼτ, ὁ διάσημος Σκῶτος μυθιστοριογράφος.

Ὁ Σαμπὼρ, ὁ τελευταῖος ἀπόγονος τοῦ πρωτοτόκου κλάδου τοῦ Γαλλικοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῶν Βουρβώνων.

γριες ἰαχὲς καννιβαλικῆς χαρᾶς!...

Στὶς 20 Ἰουνίου 1605 τέλος, ὁ τυχοδιώκτης Ὀτρέπιεφ ἐστέφετο Τσάρος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν!...

***

Στὸ μεταξὺ ὅλων αὐτῶν, ἡ μητέρα τοῦ ἀληθινοῦ Τσάρεβιτς Δημητρίου, ὁ ὁποῖος ἐδολοφονήθη κατὰ διαταγὴ τοῦ Βόριδος Γουδουνωφ ζοῦσε ἀκόμη φυλακισμένη ἀπὸ τὸ Βόριδα σ' ἕνα μοναστῆρι. Ὁ Ὀτρέπιεφ λοιπὸν φοβόταν πολὺ μήπως, ὅταν τὸν ἔβλεπε ἡ δήθεν μητέρα του, ἀπεκάλυπτε στὸν κόσμο τὴν πλαστοπροσωπία του. Εὐτυχῶς ὅμως δὲν συνέβη αὐτό. Ἡ γρηὰ βασιλομήτωρ, κληθεῖσα στ' ἀνάκτορα τὸν ἀγκάλιασε μόλις τὸν εἶδε μὲ δακρυσμένα μάτια, ἀποκαλώντας τον παιδί της!...

Μὰ δὲν τοῦ ἦτανε γραφτὸ τοῦ Ὀτρέπιεφ νὰ χαρῇ πολὺν καιρὸ τ' ἀγαθὰ τῆς βασιλείας. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Βόριδος συνωμότησαν καὶ, μιὰ μέρα, κατώρθωσαν νὰ πείσουν τὴν μητέρα τοῦ πραγματικοῦ Δημητρίου νὰ ὁμολογήση μπρὸς στὸ λαὸ ὅτι ἀναγκάστηκε νὰ πῇ ὅτι ὁ Ψευδο-Δημήτριος ὁ Τσάρος ἦτανε γιός της, γιατὶ φοβήθηκε σοβαρὰ γιὰ τὴ ζωή της. Ἡ ὁμολογία αὐτὴ στάθηκε ἡ καταδίκη τοῦ Ὀτρέπιεφ. Ὁ λαὸς, ὁ ἴδιος λαὸς, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ τὸν εἶχε ἐπευφημήσει αὐτοκράτορα, ὥρμησε στ' ἀνάκτορά του, κατέσφαξε ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του καὶ ἐπέβαλε καὶ στὸν ἴδιο, ἄγριο καὶ φρικαλέο θάνατο. Τὸν ἔκοψαν μικρα-μικρὰ κομματάκια καὶ τὰ κάρφωσαν σὲ διάφορα μεγάλα σπίτια. Μὰ ὁ Ὀτρέπιεφ θὰ μείνῃ ἀθάνατος στὴν ἱστορία γιὰ τὸ μεγάλο κόλπο του, τὸ νὰ γίνῃ δηλαδὴ ἀπὸ ἄσημος χωριάτης αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας!...

Ν. Ἀδάκρυτος

ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΠΟΝΗΡΟΣ ΡΑΒΒΙΝΟΣ

Ὁ Σαμουὴλ καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἀποφασίζουν νὰ κάνουν μαζὶ μιὰ ἐπιχείρηση. Καταθέτουν λοιπὸν ἀπὸ κοινοῦ ἕνα ποσὸ καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐργάζωνται. Τοὺς περισσεύουν ὅμως ἕξαφνα 20.000 φράγκων ρευστοῦ χρήματος, καὶ καθὼς δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνη ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, ἀποφασίζουν νὰ καταθέσουν τὸ ποσὸν αὐτὸ σ' ἕνα τρίτο πρόσωπο.

Ἀπευθύνονται, λοιπὸν, στὸν ραββῖνο, ὁ ὁποῖος δέχεται νὰ κρατήση τὸ ποσὸν καὶ νὰ μὴ τοὺς το ἐπιστρέψῃ παρὰ μονον ὅταν παρουσιασθοῦν καὶ οἱ δυὸ μαζὶ ἐμπρός του καὶ τοῦ τὸ ζητήσουν.

Ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες, ὁ Ἰσαὰκ παρουσιάζεται στὸν ραββῖνο.

— Μοῦ προτείνουν, τοῦ λέει, νὰ λάβω μέρος σὲ μιὰ πρωτης τάξεως ἐπιχείρηση. Μοῦ παραχωροῦν, ἁπλούστατα, γιὰ 20.000 φράγκα ἕνα κατάστημα ἀξίας 100.000 φράγκων. Ὥστε μοῦ χρειάζονται τὰ χρήματα ποὺ κατέθεσα πρὸ ἡμερῶν μαζὶ μὲ τὸν Σαμουήλ, κ. ραββίνε...

Ὁ ραββῖνος κουνάει τὸ κεφάλι του δισταχτικὰ καὶ ἀπαντᾷ:

— Κατὰ τὴν συμφωνία ποὺ ἐκάματε σεῖς οἱ ἴδιοι κ. Ἰσαάκ, γιὰ νὰ σᾶς ἀποδώσω τὸ ποσὸν πρέπει νὰ παρευρίσκεται ἐδῶ καὶ ὁ κ. Σαμουήλ. Λυποῦμαι συνεπῶς ποὺ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς κάμω αὐτὴν τὴν χάρι...

— Ἡ εὐκαιρία εἶνε μοναδική, φωνάζει ὁ Ἰσαάκ. Ὁ πωλητὴς μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ γνώμη. Ὁ Σαμουὴλ δὲν θὰ γυρίσῃ παρὰ σ' ἐννέα μέρες. Ὥστε δὲν ἔχουμε καιρὸ γιὰ χάσιμο, κ. ραββίνε. Γιὰ σκεφθῆτε, ἀλήθεια, λιγάκι... Τὰ κεφάλαιά μου θὰ πενταπλασιασθοῦν!... Καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσω καὶ σᾶς παραπονεμένο.

Μὲ τὰ πολλὰ ὁ Ἰσαὰκ καταφέρνει τὸν ραββῖνο καὶ τοῦ μετρᾶ τὶς 20 000.

Ὕστερ' ἀπὸ λίγο, ὁ Ἰσαὰκ ξαφνικὰ πεθαίνει! Ὁ Σαμουὴλ γυρίζοντας ἀπ' τὸ ταξεῖδι του, τρέχει στὸν ραββῖνο, ὅπου καὶ πληροφορεῖται τὴν πονηρία τοῦ συνεταίρου του. Αὐτὸ φυσικὰ τὸν ἐξαγριώνει καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ κάνει ἀγωγὴ ἐναντίον τοῦ ραββίνου, ὡς παραδώσαντος τὰ χρήματα εἰς τὸν Ἰσαάκ, παρὰ τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας των, κατὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἔπρεπε νὰ μετρήσῃ τὸ ποσὸν παρὰ μόνον ἐνώπιον ἀμφοτέρων τῶν συνεταίρων.

Μετὰ δυο μέρες, φθάνει ἡ μέρα τῆς δίκης.

— Κύριε Πρόεδρε, λέει ὁ Σαμουήλ, τὸ συμβόλαιο τὸ ὁρίζει ρητά: Ὁ ραββῖνος δὲν ὤφειλε νὰ μετρήσῃ τὰ χρήματα στὸν συνεταιρό μου παρὰ μόνον ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ κατόπιν τῆς συγκαταθέσεώς μου.

— Ἔστω, κ. Πρόεδρε, ἀπαντᾶ ὁ ραββῖνος, παραδέχομαι ὅτι ὁ κ. Σαμουὴλ ἔχει δίκηο. Ἡ εἴκοσι ὅμως χιλιάδες ποὺ ἔδωσα στὸν Ἰσαὰκ ἦσαν ἕνα προσωπικὸ δάνειο. Ἦσαν δικές μου καὶ τοῦ τὶς δάνεισα. Ὅσο γιὰ τὶς ἄλλες 20.000, δὲν ἔχω καμμιὰ ἀντίρρηση νὰ τὶς ἀποδώσω, ἀρκεῖ κατὰ τὴ συμφωνία νὰ προσέλθουν ἐνώπιόν μου καὶ οἱ δύο οἱ συμβληθέντες ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Σαμουήλ!...

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΜΗ ΜΙΛΑΣ ΠΟΤΕ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ!...

Ὁ δοὺξ τῆς Βουργουνδίας Φίλιππος συνήθιζε νὰ συγνάζῃ μεταμφιεσμένος στὰ καπηλεῖα γιὰ ν' ἀκούῃ πῶς μιλάει γι' αὐτὸν ὁ λαός του. Μιὰ μέρα σ' ἕνα καπηλεῖο εὐρισκόμενος ἄκουσε κάποιον ἐργάτη νὰ καταφέρεται σφοδρῶς ἐναντίον του.

Ὁ δοὺξ ἔφυγε χωρὶς νὰ πῇ τίποτα! Τὴν ἑπομένη ὅμως ἐκάλεσε τὸν ἐργάτη καὶ τοῦ εἶπε:

—Μὴ φοβᾶσαι. Δὲν θὰ σοῦ κάμω κακό. Θὰ σοῦ δώσω μόνον μιὰ συμβουλή: Στο ἑξῆς νὰ μὴ μιλᾶς ποτὲ περὶ τῶν ἡγεμόνων. Γιατὶ ἐὰν μὲν τοὺς ἐπαινεσης θὰ φανῇ ὅτι τοὺς κολακεύεις: Ἂν δὲ τοὺς κατακρινῆς ἐκτίθεσαι στὴν ὀργή τους!..

Η ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΝ-ΓΚΡΟΤΕΝ

Μέσα στὴ φωτιὰ κάποιας τρομερῆς μάχης ὁ Ὀλλανδὸς στρατηγὸς Βάν-Γκρότεν, σέκοντας σ' ἕνα μέρος ἐξαιρετικὰ ἐκτεθειμένο στὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ, ζήτησε ἀπὸ ἕνα τῶν ὑπασπιστῶν του μιὰ πρέζα ταμπάκου. Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ἔδινε τὴ ταμπακοθήκη του, χτυπήθηκε ἀπὸ μιὰ σφαίρα τηλεβόλου κ' ἔγινε κομμάτια!... Ὁ στρατηγός, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμία του, γύρισε μὲ τὴ μεγαλειότερη ἀταραξία σ' ἕναν ἄλλο ἀξιωματικὸ καὶ τοῦ εἶπε:

— Δόστε μου λοιπὸν ταμπάκο!...